

עפ"ג 51198/12/20 - מוחמד מצפר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 51198-12-20

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד

כב' השופט אריה רומנוב

כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס

מוחמד מצפר
ע"י ב"כ עו"ד חליאלה

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד גבאי ריכטר) מיום 8.11.20

בת"פ 50434-09-17.

כללי

1. המערער הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, בשתי עבירות התפרצות לרכב בכוונה לגנוב ובשתי עבירות של גניבה. המערער נדון ל - 5 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי, 4 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי לשני עדי תביעה בסך כולל של 1,000 ₪ וקנס בסך 1,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. **ואלה המעשים:** על פי עובדות האישום הראשון, ביום 15.12.2016 המערער ואחר, אשר עבדו באתר בניה סמוך למקום ביצוע העבירה, הבחינו ברכב של המתלוננת חונה ותכננו להתפרץ אליו. המערער חזר לאתר הבניה והצטייד בפטיש, ניגש לרכב ושבר באמצעות הפטיש את החלון הקדמי מצד שמאל. כאשר המערער נכנס לרכב, האחר המתין בחוץ ותצפת על הרחוב שאיש אינו מתקרב. כאשר האחר נכנס לרכב, תצפת המערער על הרחוב. על פי עובדות האישום השני, באותו יום של האישום הראשון, בשעה 19:30, באותן נסיבות של האישום הראשון, פרץ המערער לרכב ביחד עם האחר והשניים גנבו ממנו 2 חולצות מכופתרות, מצית, כיסוי לפלאפון, מכונת גילוח, דאודורנט ובושם.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער נסמך בעיקר על שני נימוקים: האחד, אחדות הענישה. נטען כי השותף לא הורשע ולא הוטל עליו מאסר מותנה או בפועל (הוגשה החלטה בעניינו). מדובר באותם מעשים ומדובר בפער עצום, אף שמדובר במערער בגיר, כאשר האחר קטין, אם כי היה בן שישה ימים בלבד מתחת לגיל 18, ומדובר באבחנה מלאכותית. אמנם למערער נוספה לאחר מכן עבירה נוספת, אך הוא משלם על כך מחיר. שנית, למערער נסיבות משפחתיות קשות. הוריו נפרדו כאשר היה בן 8 ומאז, למעשה, לא הייתה לו מסגרת משפחתית ראויה. לא מדובר בגניבת רכב, אלא בגניבה מרכב, המתחם אמור להתחיל ממאסר מותנה. בית משפט קמא טעה בהטילו מאסר בפועל, ויש על כן, לבטלו.

ב"כ המשיבה טענה כי קיימת אבחנה בין קטין לבגיר בשיקולי הענישה. המתחם שנקבע לגבי המערער נוטה לקולה נוכח העבירות בהן הורשע. מדובר בעונש ראוי. וכן, הקטין לקח אחריות, עבר תהליך, והוסכם לקבל המלצת שירות המבחן, במיוחד כאשר הנו נעדר עבירות אחרות. המערער לא עבר הליך טיפולי, ולאחר מכן אף הורשע בעבירה נוספת. על כן, יש לדחות ה ערעור.

דין

4. המערער הינו יליד 1998. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, גילו הצעיר בעת ביצוע המעשים (היה כבן 18.3 לערך) והעדר הרשעות קודמות. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. אמנם, אין מדובר בעבירות מתוכננות בקפידה אלא בעבירות של ניצול הזדמנות, אך מדובר בעבירות שבוצעו בצוותא למען בצע כסף תוך הצטיידות בחפצים שאפשרו ביצוע העבירות. בשני האישומים נגרם נזק לכלי הרכב ונגנבו חפצים השייכים למתלוננים. כמו כן, למערער היתה שליטה מלאה על מעשיו והוא בחר לחזור עליהם פעמיים ברציפות. כאשר למעורב האחר, מדובר בקטין אשר שיתף פעולה בתהליך השיקום. עם זאת, נוכח כך שהמערער עבר את שלב הקטינות במעט, ונוכח העונש אשר נגזר על שותפו, ניתן להקל בעונשו ולפיכך עונש המאסר בפועל יעמוד על 3 חודשים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

ניתן היום, כ"ז אייר תשפ"א, 09 מאי 2021, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

מרים ליפשיץ פריבס, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, אב"ד, סגן
נשיא